

РЕШЕНИЕ

№ 318

гр. София, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 22.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на А. С. М. – Н. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Заповед № РД-08-366/11.07.2022г. на главния секретар на Министерство на транспорта и съобщенията с искане за отмяната му като незаконосъобразен. Твърди се, че жалбоподателката има правен интерес от получаване на информацията, както и че същата е дължима на основание чл.37, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия. Налице бил и надделяващ обществен интерес по см. на ЗДОИ, което обосновавало предоставяне на исканата информация.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.К., която претендира присъждане на направените по производството разноски по представен списък. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по оспорването чрез юрк.М. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна, съображения за което излага в писмени бележки.

Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Между жалбоподателката, в качеството ѝ на член на Управителния съвет на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и министъра на транспорта и съобщенията е сключен Договор № ВД-16/01.02.2022г., по силата на който тя приема да участва в управлението на предприятието за срок до провеждането на конкурсна процедура.

С Договор № ВД-17/01.02.2022г. страните са се договорили А. М. – Н., вече в качеството ѝ на генерален директор, да управлява Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ до провеждането на конкурсна процедура.

Със Заповед № ПД-78/27.06.2022г. на министъра на транспорта и съобщенията жалбоподателката е освободена като член на Управителния съвет и генерален директор на държавното предприятие и са прекратени договорите ѝ за възлагане управлението на предприятието, считано от датата на заповедта. Със същата заповед на министър Н. С. за представител на държавата в Управителния съвет на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ за срок от 5 години и генерален директор на предприятието за същия срок, е назначен Г. С. С..

На 28.06.2022г. от жалбоподателката до министър-председателя в оставка и министъра на транспорта и съобщенията в оставка, е подадено заявление рег.№ 33-00-41/28.06.2022г., с което тя е поискала предоставяне по реда на ЗДОИ на:

1. Копие от Протокол № 2, Протокол № 3 и Протокол № 4 от 14.06.2022г. за работата на комисията за номиниране на членове на органите на управление на публичните предприятия от системата на Министерство на транспорта и съобщенията, назначена със Заповед № РД-08-167/15.04.2022г., изменена със Заповед № РД-08-276/13.06.2022г. на министъра на транспорта и съобщенията;

2. Заповед № РД-08-167/15.04.2022г., изменена със Заповед № РД-08-276/13.06.2022г. на министъра на транспорта и съобщенията.

Искането е мотивирано с обстоятелството, че е била назначена до провеждане на конкурсна процедура, а впоследствие освободена при липса на официално оповестени данни за приключването на такава, като в медиите били налични публикации, коментиращи нарушаване на честното и прозрачно провеждане на конкурса, съответно предизвестения му резултат. Като предпочитан начин на предоставяне на информацията е посочено по електронен път на електронен адрес. Обърнато е внимание, че предоставянето на информацията е дължимо на основание чл.37, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия.

По така подаденото заявление е издадена оспорената заповед, с която на основание чл.37, ал.1, т.1 предложение трето във вр. с чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ е отказан достъп до поисканата със заявлението информация, тъй като в посочените в него документи се съдържа служебна информация, която е свързана с оперативната подготовка на актовете на министъра на транспорта и съобщенията, която няма самостоятелно значение. Заповедта е изпратена с писмо с обратна разписка /л.49/, получено от жалбоподателката съгласно отразеното, на 14.07.2022г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на ответника на 28.07.2022г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от

активно легитимирано лице, адресат на акта, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл.19, ал.2, т.4 от Закона за администрацията, министърът на транспорта и съобщенията е централен орган изпълнителната власт и съответно е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Следователно дължи произнасяне по подадените до него заявления за достъп до обществена информация.

Правомощията си по ЗДОИ министърът е предоставил на главния секретар на министерството с утвърдените от него Вътрешни правила за реда и организацията за разглеждане на искания за достъп до обществена информация в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Съгласно чл.6, т.1 от тях, главният секретар взема решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, съответно оспореният отказ е постановен от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективизиран в заповед, вместо в изискуемата от закона форма на решение, но този пропуск, доколкото се установява съответствие по отношение на изискуемите реквизити, не представлява съществено отклонение от изискванията на законовата разпоредба – в заповедта са изложени мотивите на административния орган, посочено е правното основание за постановяване на отказа, с което правото на защита на лицето – адресат на акта, не е нарушено. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Търсената от заявителя информация има характера на обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ – информация, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация е от вида служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до нея според чл.13, ал.1 ЗДОИ е свободен като за да се позове на ограничението за предоставянето

й по ал.2 на с.р. вр. чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ ответникът е следвало да преодолее оборимата презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес – чл.13, ал.4 вр. § 1, т.6 ДР ЗДОИ, т.е. да докаже, че такъв не е налице, с което процесуално задължение той не се е справил.

Обстоятелството, че в заявлението, подадено от жалбоподателката информацията е описана чрез посочване на конкретни документи, вместо като описание на исканата информация, не изключва автоматично наличието на надделяващ обществен интерес, както е приел задълженият субект. Ако е счел, че е налице тази нередовност на заявлението, същото е следвало да се остави без движение като се дадат съответните указания на оспорващата. Данни за това по делото липсват.

Съдът не възприема и тезата, изложена в мотивите на оспорения акт, че исканата информация не попада в хипотезата на чл.13, ал.4 ЗДОИ тъй като с нея не могат да се постигнат целите по чл.2, ал.1 ЗДОИ. В случай, че тези цели не могат да бъдат постигнати, то информацията не би била обществена, а точно обратното е прието от ответника.

В случая исканите от жалбоподателката документи касаят провеждането на конкурсна процедура за избор на членове на органите за управление и контрол в публично предприятие – Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, по реда на Закона за публичните предприятия и правилника за прилагането му. Публични предприятия, според чл.2, ал.1 ЗПубП са: 1. търговските дружества с над 50 на сто държавно/общинско участие в капитала или в които държавата/общината по друг начин упражнява доминиращо влияние; 2. дъщерните дружества на търговските дружества по т. 1 и предприятията по т. 3, ако чрез тях държавата/общината контролира повече от 50 на сто от дяловете/акциите с право на глас или по друг начин упражнява доминиращо влияние; 3. държавните предприятия, създадени със специални закони на основание чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

След като се касае за управление и разпореждане с държавна собственост, обратно на застъпената от ответника теза, е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 вр. т.5, б.„а“, б.„б“, б.„в“, б.„г“ и б.„д“ ДР ЗДОИ, тъй като с исканата информация ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект в частност на провеждания конкурс за главен директор на държавното предприятие, ще се гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения на задължения субект, ще се даде възможност да се прецени дали взетото решение е законосъобразно и целесъобразно, ще се опровергае разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси, за която сочи и предоставя данни заявителята в подаденото от нея заявление.

Предвид гореизложеното като е отказал предоставяне на търсената информация ответникът е постановил акта си при неправилно приложение на материалния закон. С оглед това той следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а делото като преписка – изпратено на ответника за ново произнасяне, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че цитираната от жалбоподателката разпоредба на чл.37, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия няма отношение към предмета на спора.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателна. Такива са доказани в общ размер на 850 лева, от които 10

лева за заплатена държавна такса по оспорването и 840 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Същото не се явява прекомерно с оглед нормата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. М. – Н. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в Заповед № РД-08-366/11.07.2022г. на главния секретар на Министерство на транспорта и съобщенията.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация с рег.№ 33-00-41/28.06.2022г. в срок до 14 дни от съобщаването на настоящото решение, при съобразяване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на транспорта и съобщенията да заплати на А. С. М. – Н., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 850 /осемстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: